

OŠ ANTONA AŠKERCA VELENJE

CANKAR IN PETOŠOLCI

Lin Melanšek, 5. a

Šolsko leto 2018/19

Dragi bralci!

Mogoče bi kdo rekel, da smo se lotili prevelikega zalogaja. Petošolci in Cankar!? To ne gre skupaj! Dokazali smo ravno nasprotno. Res se nismo lotili njegovega Hlapca Jerneja in njegove pravice, Kralja na Betajnovi, Hlapcev in njegovih ostalih zahtevnejših del. Posvetili smo se njegovim črticam. Prečesali smo jih po dolgem in počez. Pri delu smo neznansko uživali, spoznavali svet v čisto drugačni podobi, spoznavali življenje, kot si ga sami težko predstavljamo.

Priznam, da sem sama na začetku imela čisto malo zadržkov. A ko sem videla, kako učenci z zanimanjem, z neko neizmerno zavzetostjo, radovednostjo, skrivnostnostjo, z žarom, ki ga poprej še nisem zaznala, spremljajo moje pripovedovanje, so se vsi dvomi v delčku sekunde razblinili. Nestrpno smo pričakovali ure, posvečene našemu projektu, da bo sledila nova črtica in novo poglobljanje. Sama ne vem, kdo je bolj užival: učenci ob poslušanju črtic ali jaz ob globokih izjavah petošolcev, ki so sledile po branju. Prišla sem do spoznanja, da imamo takšen podmladek, da se nam ni potrebno bati za prihodnost. Petošolci poznajo pomen vrednot, za katere se večina ljudi danes boji, da se nekam izgubljajo. Srečna in ponosna sem, da sem lahko njihova razredničarka in da sem lahko del njihove življenjske poti.

Učenci so po vsaki obravnavani črtici ustvarjali tako pisno kot likovno. Prav vsak izmed njih je pustil nepozabno sled v projektu, pustil je del sebe, del svojega pogleda na svet. Ravno to je bil vzrok, da smo se odločile, da objavimo večino prispevkov petošolcev, kljub temu da so si nekateri prispevki podobni. Zdelo se nam je prav, da vsak petošolec uživa danes in tudi jutri v tiskanem žaru svojih besed...

Želela bi se zahvaliti za pomoč pri izvedbi projekta kolegicam petošolkam, ga. Hribernik, ki je bila z veseljem pripravljena lektorirati naše priložnostno glasilo, g. Šalamonu, ki nam je z nasmehom na obrazu priskočil na pomoč pri oblikovanju in izdaji glasila in seveda g. ravnatelju, ki nam je dovolil izdajo le-tega. Še enkrat iskrena hvala vsem!

Katja Pristušek

Cilji projekta Cankar in petošolci:

Učenci:

- se seznanijo z osnovnimi biografskimi podatki o Ivanu Cankarju;
- spoznajo življenje v takratnem času in ga primerjajo z današnjimi razmerami;
- seznanijo se z revščino v preteklosti in jo primerjajo s sedanjostjo;
- v posameznih črticah iščejo življenjske vrednote in njihov pomen;
- skušajo se vživeti v takratni čas in ugotoviti, kako bi oni ravnali v podobnih razmerah;
- ozaveščajo vrednote v posameznih črticah, razpravljajo o njih, pišejo na temo;
- ugotavljajo, kaj pomeni vztrajnost v življenju, kaj pomeni materina brezpogojna ljubezen;
- vsebine prepletamo pri predmetih družba, slovenščina, likovna umetnost, ure oddelčne skupnosti.

Potek projekta:

- seznaniš učence s projektom, kdo je bil Ivan Cankar;
- predstaviš črtic, ki jih bomo spoznali;
- pripraviš na ekskurzijo na Vrhniko;
- ekskurzija na Vrhniko in podrobna predstavitev Ivana Cankarja;
- analiza ekskurzije;
- obravnava posameznih črtic in poustvarjanje na določeno temo;
- likovno ustvarjanje na temo prebranih črtic pri likovni umetnosti;
- pripraviš na dramatizacijo in pripovedovanje črtic;
- dramatizacija in pripovedovanje črtic;
- izvedba Cankarjevih uric za učence šole;
- izvedba programa za starše;
- izdaja priložnostnega glasila.

Ekskurzija na Vrhniko in vtisi z ekskurzije učencev 5. a in 5. d razreda.

V torek, 2. 10. 2018, smo se tudi učenci 5. a udeležili ekskurzije na Vrhniko, rojstno mesto našega največjega pisatelja Ivana Cankarja. Ker je leto 2018 Cankarjevo leto, so se tudi na naši šoli odločili, da učencem ponudijo možnost spoznati življenje velikega slovenskega književnika Ivana Cankarja.

Stopili smo nekaj korakov nazaj v preteklost in začutili Cankarjev čas.

Ob koncu naše poti smo zapisali:

Vrhnika je kraj, kjer se je rodil Ivan Cankar. Tam smo si ogledali kip, kjer Cankar sedi. Gospa je povedala, da je Ivan Cankar hotel imeti tak kip, ker ni maral stati. Potem smo šli do enajste šole pod mostom, kjer so se zbirali višješolci in izvedeli, da je Cankar skoraj umrl, ko je iskal predmete, saj mu je spodrsnilo, da je padel. Še sreča, da je učitelj to opazil in ga potegnil iz vode. Šli smo še do Svete Trojice, cerkve, kjer je Cankar kot otrok imel govor in je neka gospa rekla, da bi ga morali poslati v šolo. Ekskurzija je bila zares poučna.

Nik Rožič, 5. a

Nisem vedel, da se je Ivan Cankar igral na mesarjevih hlodih.

Neverjetno je, da je Sveta Trojica na Vrhniku.

Zanimiva je bila enajsta šola pod mostom. Rad bi izvedel več, kako so živeli tam, kjer je sedaj spominska hiša.

Rad bi bolj natančno izvedel, kako je hiša pogorela.

Čudno se mi zdi, da so spomenik Ivana Cankarja postavili tam, kjer so včasih bili mesarjevi hlodi.

Zanimivo mi je bilo, kako so otroci spali v spominski hiši. Slišal sem, da so imeli namesto čokolade posušene krlje sadja.

Nisem vedel, da je v enajsti šoli bilo prej zgrajeno pristanišče.

Čudno se mi je zdelo, da so spali v hlevu, ko jim je pogorela hiša.

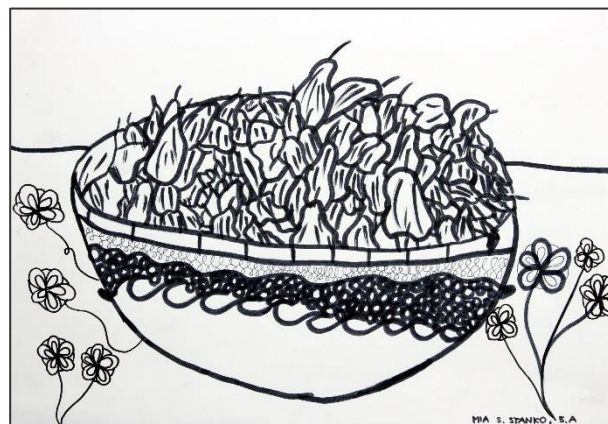
Bor Stupar, 5. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se odpravili do enajste šole. Tam nam je vodička povedala veliko zanimivih stvari. Nekoč so otroci našli denarnico, ki pa je bila na žalost prazna. Povedala je tudi, da se je Ivan Cankar v reki Ljubljanici enkrat skoraj utopil. Na srečo ga je rešil nekdo, ki je delal v bližnji gostilni.

Kaja Pečnik, 5. a

Tudi meni se je zdela najbolj zanimiva enajsta šola, kjer je Ivan Cankar pridobil največ znanja. Nenavadno je bilo, da se je pri cerkvi Sv. Trojice igral kar na kupu lesa. V njegovi spominski sobi mi je bila všeč stenska ura. Ne bom pozabila, da jo je njegova mama rešila pred požarom rojstne hiše.

Aida Hodžič, 5. a

Mia Srebotnik Stanko, 5. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo odšli v enajsto šolo Ivana Cankarja. Tam je bilo res zanimivo. Imeli smo tudi vodičko Tjašo,

ki nam je razložila vse o Cankarju. Povedala nam je vse o spominski sobi in tudi o Sveti Trojici, kamor smo kasneje odšli. Tam smo videli tudi zvonček. Ko z njim pozvoniš, moraš povedati ime svojega prijatelja ali ime svoje simpatije.

Kaja Meža, 5. a

Na Vrhniki je bilo odlično.

Najbolj mi je bila vseč spominska soba Ivana Cankarja.

Najprej smo si ogledali njegov spomenik.

Nato smo si ogledali enajsto šolo.

Po ogledu enajste šole smo si ogledali njegovo spominsko hišo.

Za konec smo si ogledali Sv. Trojico.

Tilen Meža, 5. a

Všeč mi je bilo, da so kiparji in sovaščani naredili to, kar je rekel Ivan; če mu bodo kdaj naredili spomenik, naj mu naredijo takšnega, da bo sedel, ker je v življenju že preveč prehodil.

Ni mi bilo všeč, ko so se Cankarjevi morali tolikokrat preseliti iz doma v dom, ker nikomur ne bi bilo všeč, da se mora kar naprej seliti.

O Ivanu Cankarju sem izvedel nekaj novega. Ko je bil majhen, je bil tako majhen, da se je lahko splazil skozi majhno odprtino, ki je bila za hišo in je vodila do predala, kjer so bile suhe hruške in sta jih potem za hišo s sestro jedla.

Blaž Novak, 5. a

Naša prva postaja na Vrhniki je bila enajsta šola, kamor je hodil Ivan Cankar. Enajsta šola ni bila šola, v kateri bi otroci sedeli v klopih. Vedno so se igrali zunaj ob reki. Najbolj jim je bilo všeč, ko so iskali stvari v reki. Poleg reke je bila gostilna. Ivan se je v tej reki skoraj utopil. Ko so otroci po dežju odšli v reko, je bila zelo razburkana. Samo Cankar je skakal s kamna na kamen po reki. Ko je hotel skočiti na kamen, je padel v vodo.

Predstavljal si je, da je vitez na zelenem zmaju. Ta čas so ga gostje iz gostilne reševali. Nekdo je Cankarja potegnil za čop in ga potegnil iz vode. Ivan ni bil vesel, saj je gospod prekinil njegove sanje.

Fiona Ferlin, 5. d

Spomini iz Vrhnike – Enajsta šola

Na Vrhniki smo preživeli čudovit dopoldan in slišali veliko zgodbic o Ivanu Cankarju.

Kot drugo točko smo si ogledali enajsto šolo. To je bila šola pod mostom. Tam nam je naša vodička Tjaša povedala, da so tu včasih plule ladje. Ko se je zgodilo hudo neurje, je reka Ljubljanica narasla. Naslednji dan je šel Ivan plavat, vendar je bil tok premočan in se je skoraj utopil. Rešil ga je neznani gospod. Tam so tudi lovili ribe in zato so otroci našli veliko zanimivih stvari. Tudi pouk v šoli ni bil takšen kot danes. To je bila moja najljubša predstavitev.

Pia Rop, 5. d

Lejla Fatmić. 5. a

Na Vrhniku smo izvedeli veliko zanimivega o Cankarjevem življenju.

Cankar je živel na vasi. Hiša jim je zgorela. Mama je rešila samo stensko uro in dokumente. Ko je Cankar malo zrastel, je šel v Ljubljano, kjer se je šolal. Poleg reke Ljubljanice se je igral. Nekega dne je padel v reko in skoraj utonil. Videl ga je vaščan in ga rešil. Na srečo se je živ in zdrav vrnil v Ljubljano in se šolal naprej.

Hana Jelen, 5. d

Ko smo prišli na Vrhniko, smo si najprej šli ogledat kip Ivana Cankarja. Nadaljevali smo pot proti enajsti šoli. Tam nam je vodička razlagala o tem, kaj vse so našli v reki Ljubljanici. Odpravili smo se na vrh hriba, kjer je stala cerkev. Pod hribom naj bi bilo jezero. Odpravili smo se še do Cankarjeve spominske hiše. Ko je imel tri leta, jim je zgorela.

S šolo smo se odpravili na Vrhniko. Tam smo bolje spoznali Ivana Cankarja.

Najprej smo se odpravili v hišo Cankarjevih. Ko vstopiš vanjo, je na začetku kuhinja, v kateri so peč, glinene posode in pribor. V naslednji sobi je bila na sredini postavljena miza, zraven pa klop, krušna peč, postelja in vrata, skozi katera si prišel na balkon. Če pa si v črni kuhinji odšel na levo, si videl omaro, v kateri so zbrana njegova dela. Izvedeli smo tudi, da je Cankarjeva družina izgubila hišo zaradi požara in da so se takrat še veliko selili iz krčme v krčmo.

Ogled je bil zanimiv in upam, da se bodo Cankarjevih spominjali še prihodnji rodovi.

Miha Princ, 5. d

Nekaj novih informacij, ki smo jih slišali:

- Ivan Cankar se je rodil v zelo revni družini leta 1876, umrl pa leta 1942, star komaj 42 let.
- Pisal je pesmi, prozo in drame. Prvi sonet je napisal pri 14. letih, skupaj je napisal 40 knjig.

- Zaradi bistre glave, drugačne miselnosti in »predolgega jezika« je bil večkrat v zaporu.

- Cankar je svoje otroštvo preživel na Vrhniku (na klancu, ki ga je podrobno opisal v svojem delu Na klancu). Danes je njegova rojstna hiša muzej, ki ga vsako leto obišče ogromno ljudi.

- Hiša Cankarjevih je pogorela, zato so se večkrat selili.

- Njegovo življenje je polno zanimivih prilog, bil je večkrat zaljubljen, a nikoli poročen.

Sabina Kadrić, 5. b

Brali smo tudi Cankarjevo črtico Mater je zatajil. O tem smo tudi sami razmišljali in se spomnili, da smo tudi mi kdaj koga zatajili...

Nekega delovnega dne je šla Kaja z mano k pouku. Ko je bilo pouka konec, je bil še dodatni pouk. Skupina otrok je šla domov, nekateri pa smo ostali. Čez 45 minut je bilo konec tudi dodatnega pouka in skupaj s Kajo sva šla po stopnicah navzdol. Ko sva bila pred avlo šole, je Kaja rekla, da nekateri ne vedo, da sva bratranca. Potem sem rekel, da nisva bratranca. Kaja je grdo pogledala. Ker sem vedel, da nisem ravnal prav, sem se ji iskreno opravičil.

David Meža, 5. a

Zgodilo se je poleti na morju. V žepu sem imel babičino žepnino, ki mi jo je podarila, preden smo odšli na morje. Bil je zelo

vroče in zaželel sem si sladoleda. Šel sem na sladoled in tam srečal svojega prijatelja Mateja. Če bi tudi njega povabil na sladoled, bi mi zmanjkalo denarja za oba. Bil sem raje tiho in mu samo pomahal v pozdrav. Potem sem malo počakal, da je odšel. Šel sem v slaščičarno ter si kupil kepico sladoleda. A glej ga zlomka! Matej se je mimo pripeljal s kolesom, jaz pa sem bil okoli ust umazan od sladoleda. Nisem vedel, kaj naj mu rečem. Da pa je Matej še poudaril neprijetno situacijo, me je vprašal, če je sladoled zelo okusen. Tako mi je bilo nerodno, da mi je laž kar zletela iz ust. Matej je videl, da se ne počutim ravno najbolje in mi je dejal, da on tako ali tako ne sme jesti sladoleda, ker ima celiakijo. Vseeno sem potihoma sam pri sebi sklenil, da se ne bom prihodnjič tako obnašal in bom tisto, kar imam, delil s prijatelji. To se mi zdi primerno in pravično. Matej je moj resnični prijatelj.

Bor Stupar, 5. a

Nekega lepega torka sva bili s Tjašo sami doma. Počutila sem se zelo dobro in srečno, ko je sončni žarek končno posijal v mojo sobo. Potem je bila cela soba svetla. Odločila sem se, da grem k Tjaši v sobo. Prosila sem jo, da se skupaj igrava. Tjaša je z zlobnim glasom odgovorila, da se ne bo igrala z mano. Moj nasmešek na ustih se je znižal v popolno katastrofo. Zbolelo me je pri srcu in potrta sem odšla v svojo sobo. Bila sem žalostna in tudi jezna. Potem je v moji sobi zavladala popolna tišina. Ko je minilo kakšnih petnajst minut, je v mojo sobo prišla Tjaša. Nasmehnila se mi je in bilo ji je žal, da je tako ravnala. Opravičila se mi je in opravičilo sem sprejela. Spet sva bili najboljši sestri.

Kaja Meža, 5. a

Nekega dne sem bil na igrišču in igral nogomet s prijatelji. Ko je prišla moja sestra Vita, me je prijatelj vprašal, če je to

moja sestra. Rekel sem, da ni. Vita je odšla. Čez nekaj časa mi je bilo hudo. Hotel sem se opravičiti, ampak me je bilo sram. Ko sem prišel domov, sem bil zelo žalosten. Pojedel sem kruh in spil kakav. Opravičil sem se sestri in odšel v svojo sobo. Zjutraj sem vstal in pojedel zajtrk, se oblekel in odšel v šolo. V šoli sem bil kar precej časa in sem komaj čakal, da pridem domov. Končno sem šel ven in ponosno priznal, da je Vita moja sestra.

Nace Primožič, 5. a

Kaja Marin, 5. c

S prijateljem Markom sva se odločila, da bova odšla v kino.

Na poti v kino sem srečal prijatelja Žana, ki je imel raztrgane čevlje in prevelika oblačila. Prijatelj Marko me je vprašal, če je to moj prijatelj. Odgovoril sem, da ne. Bilo me je sram, ker je bil neurejen. Kasneje me je bilo sram, ker sem zatajil svojega prijatelja. Drugi dan sem ga videl in se mu opravičil, ker sem ga zatajil. Potem sva postala najboljša prijatelja.

Tai Pirmanšek Mežnar, 5. a

Nekega dne smo se s prijatelji igrali na igrišču. Mimo je prišla mama in prijatelj

Nace, ki me je vprašal, če je bila to moja mama. Odgovoril sem, da ni moja.

Ko sem prišel domov, sem mami povedal, da sem jo zatajil. Bila je žalostna, zato mi je bilo hudo in sem šel spat. Ko sem se zbudil, sem se ji opravičil. Objela me je in

rekla, da mi oprosti. Isti dan sem srečal Naceta in mu povedal, da je bila tisto moja mama. Srečen sem se vrnil domov.

Nik Rožič, 5. a

Razmišljali smo tudi o tem, kako bi bilo lepo spoznati Ivana Cankarja. Zanj bi imeli kar nekaj vprašanj:

Kdaj je umrla vaša mama in koliko ste bili stari, ko ste jo zatajili?

Ali ste bili hvaležni učitelju, ko vam je rešil življenje in vas potegnil iz vode?

Zakaj ste, ko ste bili mlajši, s svojo starejšo sestro kradli suhe hruške?

Kaj je bila vaša najljubša hrana in pijača?

Kaj bi naredili, če bi bili bogati?

Nik Rožič, 5. a

Zakaj ste postali pesnik in dramatik?

Kako ste postali pesnik in dramatik?

Kako in kdaj ste zapisali vsa ta besedila?

Tomaž Sušec, 5. a

Vid Chromy, 5. b

O čem ste veliko razmišljali?

Koliko knjig ste napisali?

Zakaj ste zatajili mater?

Ali ste imeli veliko prijateljev?

Zakaj se niste pritožili, ko vas je sestra obtožila za hruške, ki ste jih pojedli?

Kaja Meža, 5. a

Kako ste se počutili, ko ste zatajili mamo?

Kateri predmet v osnovni šoli je bil za vas najljubši?

Katera zbirka knjig vam je bila najljubša?

Katero obdobje vašega življenja je bilo najlepše za vas?

Lejla Smajlovič, 5. a

Katera je vaša najljubša knjiga?

Koliko knjig ste napisali v posameznem letu?

Katera je bila vaša prva in katera zadnja napisana knjiga?

Koliko strani je bilo v knjigi, ki je imela največ strani?

Tilen Meža, 5. a

Če bi srečala Ivana Cankarja, bi ga vprašala, katera črtica v knjigi *Moje življenje* mu je bila najljubša.

Vprašala bi ga, če rad pleše ali poje in kaj bi naredil, če bi imel čarobno moč.

Zanimalo bi me, ali zna voziti kolo in kakšno žival si želi imeti.

Mia Srebotnik Stanko, 5. a

Kaj vas je spodbudilo k pisanju?

Kdo je vaš vzornik?

Ste že kot otrok želeli postati pisatelj?

Katero je vaše najljubše delo?

Kaja Pečnik, 5. a

Kdaj ste se navdušili za pisanje knjig?

Kdo je bil vaš oče?

Zakaj ste zatajili svojo mater?

Zakaj niste sprejeli kave?

David Meža, 5. a

Ali ste še kdaj zatajili mater?
Ali ste imeli veliko prijateljev?
Ali vam je bilo kdaj dolgčas v tako veliki družini?
Kaj počnete v prostem času?
Ste že bili kdaj na morju?

Nace Primožič, 5. a

Kdaj ste napisali prve pesmi in kje ste jih objavili?

O čem najraje pišete?

Amar Mahmutović, 5. a

Koliko ste bili stari, ko ste napisali prvo knjigo?

Kaj je vaša najljubša jed?

Kateri je vaš najljubši šport?

Ali ste imeli hišnega ljubljence?

Katere so bile vaše igre v otroštvu?

Bine Jerčič, 5. a

Ali ste srečni?

Kdaj ste napisali prvo knjigo?

Ste se dobro počutili v šoli?

Ali ste bili družabni?

Lejla Fatmić, 5. a

Kateri je bil vaš najljubši predmet?

Katera je vaša najljubša knjiga, ki ste jo napisali?

Koliko ste bili stari, ko ste začeli pisati knjige?

Kaj vas je spodbudilo, da ste začeli pisati knjige?

Katera je bila vaša najslabša ocena v šoli?

Aldin Hankić, 5. a

Ali vam je bilo v veselje pisati knjige?

Kako ste se počutili, ko vam je zgorela hiša?

Ali vam je bilo lepo v šoli, ste imeli veliko prijateljev?

Kako raje pišete, s pisanimi ali s tiskanimi črkami?

Kaj ste najraje jedli?

Luka Meža, 5. a

Kateri predmet vam je bil v šoli najbolj všeč?

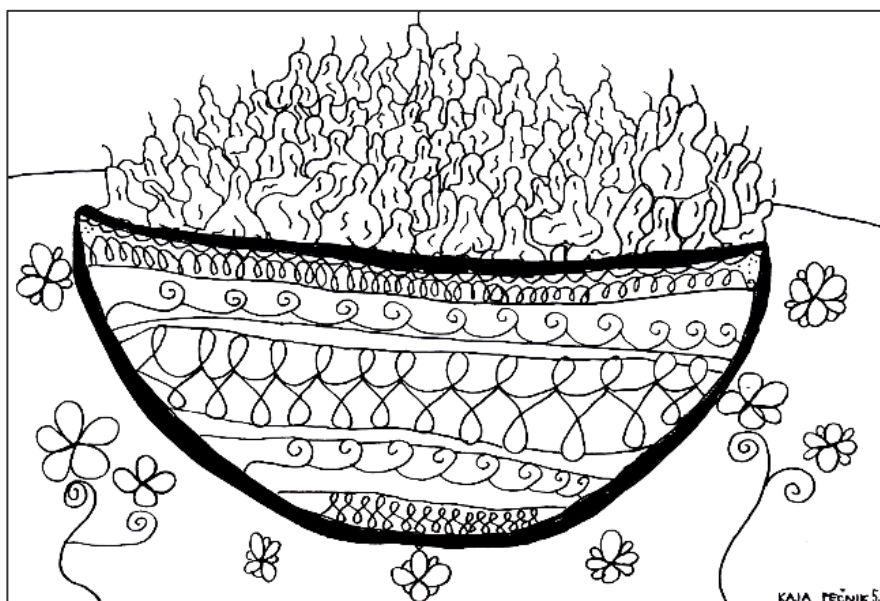
Katera zgodba vam je bila najbolj všeč, ki ste jo napisali?

Kaj ste bili po poklicu?

Ali ste bili zaljubljeni?

Kaj ste najraje pisali?

Lin Melanšek, 5. a

Kaja Pečnik, 5. a

Po obisku Vrhniške in po tem ko smo prebrali črtici Pehar suhih hrušk in Skodelica kave so nastala pisma učencev, ki bi jih pisali Ivanu Cankarju, če bi še živel. Spraševali so ga o zanimivih stvareh in razmišljali zelo zrelo. Presodite sami.

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Rada bi vas vprašala nekaj stvari. Zanima me, kako ste se počutili, ko ste vašo mater prizadeli. Sama bi se zelo slabo, kot upam, da ste se tudi vi.

Rada bi živela v vaših letih, saj ste se imeli zelo lepo, sploh v vaši enajsti šoli, kjer je bilo zelo zabavno.

Vprašala vas bi, kako je bilo v pravi šoli v teh časih.

V naših šolah je kdaj zelo lepo in zabavno, kdaj pa zelo naporno, saj da učiteljica veliko naloge.

Naša učiteljica prvi, da so vas velikokrat zaprli, ker ste bili politik in ste se borili za pravice delavcev.

Imeli ste težko življenje, a nikoli niste odnehali. To nam je lahko za vzgled!

S spoštovanjem,

Aldijana Gavranović, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Zanima me, zakaj ste poslušali sestro Lino in kradli hruške. To ni bilo lepo. Tudi ni bilo lepo, ko ste mamo zavrnil, ko se je potrudila in vam prinesla kavo.

Velikokrat ste jo prizadeli. Morali bi se ji opravičiti. Sama, če naredim kaj narobe, se opravičim in mi je lažje.

S spoštovanjem,

Alja Volk, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

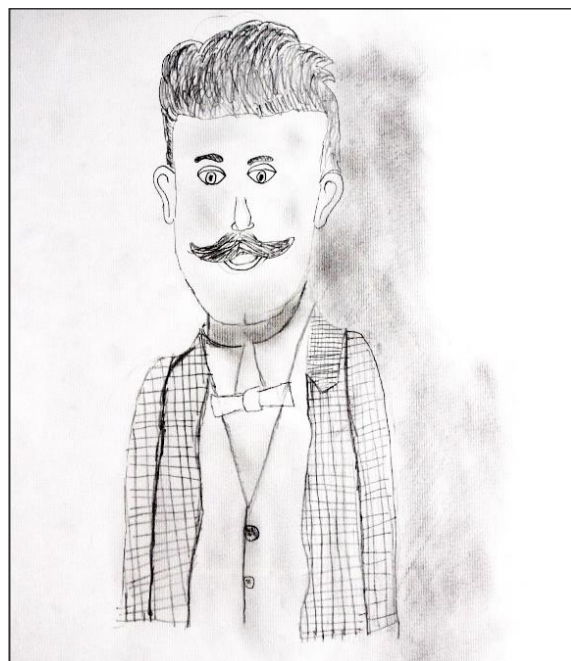
Spoštovani gospod Ivan Cankar, v torek, 2. 10. 2018, smo si ogledali vašo spominsko hišo. Videli smo črno kuhinjo in vse ostale sobe, ki so bile v hiši. Je res tako izgledala? Imeli ste malo prostora, a bolje kot nič.

Prebrali smo tudi kar nekaj črtic, ki ste jih napisali. Na primer Pehar suhih hrušk, Skodelica kave, Desetica, Njena podoba. V življenju ste naredili tudi veliko napak

skupaj z vašo sestro Lino. Lahko je ne bi poslušali in bolje reagirali na to, kar je rekla. Pa ste vedeli, da ste storili nekaj, kar ni prav. Moji najljubši črtici, ki ste ju napisali, sta Pehar suhih hrušk in Skodelica kave. Zdita se mi zelo zanimivi in poučni. Ni bilo prav, da ste prizadeli mamo, ko vam je prinesla kavo, vi pa ste rekli, da je zdaj ne bi. Morali bi se ji opravičiti, če že ne zvečer pa vsaj naslednji dan.

S spoštovanjem,

Ana Marija Jurkošek, 5. b

Miha Princ, 5. d

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar !

V vsaki vaši zgodbi ste prizadeli oz. užalili svojo mamo. In v vsaki od njih ste na list papirja zlili svoja in mamina čustva. Sam bi naredil enako, le da bi svoja čustva povedal še nekomu drugemu. Slišal sem tudi, da vas je sestra Lina velikokrat zavedla kot takrat, ko sta kradla hruške iz peharja.

Slišal sem, da vam je pogorela hiša in da vam je škof zažgal nekaj knjig, a nekaj vam jih je le uspelo rešiti.

Jaz bi na vašem mestu poklical policijo, saj so bile knjige vaša last.

V enajsti šoli ste se imeli zelo lepo. V pravi šoli ste bili zelo uspešni, čeprav niste dokončali študija, a ste bili zelo dober pisatelj, imeli ste tudi štiri prijatelje. Živeli ste zelo revno in skromno življenje in nikoli niste obupali nad njim.

S spoštovanjem,

Andraž Rudolf, 5. b

Sara Pejkunović Hainc, 5. d

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Cankar!

Zelo me zanima, zakaj ste vsakič poslušali svojo sestro Lino. Če bi bil jaz na Vašem mestu, bi najprej razmislil. Tisto, ko Vas je sestra Lina izdala, ni bilo lepo. Sam bi bil jezen nanjo.

Zakaj se niste opravičili mami, ko ste rekli, da ne boste kave? Tudi meni je lažje, ko napišem, če se mi zgodi krivica. Na Vašem mestu bi se opravičil.

Tudi jaz bi se rad igral v enajsti šoli. Zelo me zanima, kaj ste se igrali tam.

Rad bi tudi spoznal hlapca Jerneja, Vaše starše, Vaše brate in sestre. Rad bi tudi izvedel, kako je pogorela Vaša hiša, ko ste imeli tri leta. Rad bi izvedel, kako ste začeli pisati prve pesmi. Zakaj ste se odločili, da greste študirat na Dunaj? Zelo mi je žal, ker ste živeli skromno otroštvo.

Tudi sam bi začel pisati pesmi in bi rabil kakšen nasvet...

S spoštovanjem,

Bojan Glamočak, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

Rad bi vas vprašal, zakaj ste kradli hruške? Saj bi jih dobili ob veliki maši. To pa bi bilo čez teden dni. Ali niste vedeli, kdaj je? Tako sta jih dobila samo vidva s sestro. Kaj pa ostalih deset otrok in starša?

Kako pa je bilo v enajsti šoli pod mostom? Zagotovo ste se zelo zabavali.

Kje ste začeli piti kavo in kakšnega okusa je bila? In tista, ki vam jo je skuhala mama? Najbrž vas je še dolgo pekla vest zaradi neprimernega obnašanja.

Imeli ste kar nekaj žalostnih trenutkov: ko ste bili zaprti in vam je umrl oče, ko vam je škof sežgal pesmi, ko vam je pogorela hiša...

Napisali ste kar nekaj knjig, ki so zelo lepe.

S spoštovanjem,

Ciril Robek, 5. b

Velenje, 10. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Zanima me, zakaj ste poslušali sestro Lino in kradli hruške, ki jih je mama celo leto nabirala in hranila za vse otroke. Kako ste se počutili ob prvem grižljaju? Sedaj, ko ste odrasli, najbrž obžalujete svoje napake.

Kaj mislite, kako se je počutila mama ob vaši zavrtnitvi, ko je s trdom prinesla skodelico kave? Zvečer bi se ji lahko vsaj opravičili. Sama bi se opravičila materi.

S spoštovanjem,

Ema Strniša, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Cankar!

V šoli smo brali vaše črtice. V zgodbah ste velikokrat prizadeli svojo mamo. Včasih ni dobro vse spraviti na papir. Mama je morala veliko delati, da vam je prinesla to kavo, vi pa ste jo kar zavrnil. Na papir ste spravili vsa svoja čustva, mami pa bi jih morali reči na glas.

Če bi ji povedali, da vam je žal, ne bi imeli takšnega težkega občutka vsakič, ko bi pili kavo.

Ali so bile suhe hruške dobre? G. Ivan Cankar, mislim, da ni lepo krasti. Morali bi se upreti sestri. S sestro Lino sta bila zelo nagajiva. Mami bi se morala opravičiti in ji pomagati. Kako ste se počutili, ko ste videli mamo objokano?

S spoštovanjem,

Emra Aletić, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Kako ste se počutili, ko ste prizadeli mamo, ali ko ste z vašo sestro Lino naredili neumnost?

Mislil, da če se ne bi dali zapeljati vaši sestri, bi bila vaša mama srečna in ponosna, kako pridnega sina ima.

Zaradi vašega vpletanja v politiko bi morali biti »bolj prepoznaven človek« in tako vas ne bi aretirali, delavske pravice bi lahko dali na pladenj in cela Vrhnika bi jih imela. Vaša politična pot je tudi kriva, da se niste smeli udeležiti očetovega pogreba. To je zelo žalostno.

V šoli smo se veliko pogovarjali o vas in nekaj sem si zapomnil, da ni dobro žalovati preveč, ker lahko duša zboli. Tega pa nočemo, kajne!

Zelo vas spoštujemo gospod Cankar. Vaša hiša je muzej, veste to? In kjer smo bili, smo se zelo čudili. Niste imeli bogatega življenja niti lepega otroštva, a živeli ste polno življenje.

Zavidam pa vam, ker ste se igrali v enajsti šoli in ste si pekli ribe in jih pojedli, kljub temu da so bile na pol surove.

S spoštovanjem,

Gal Jurkošek, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Rad bi vam povedal, kaj bi rad spremenil v vašem življenju.

Takrat ko ste mami rekli, da hočete kavo, ne bi smeli reči, da je nočete, saj je bila mama zelo razočarana. Morali bi reči samo, hvala za kavo, saj bi bila mama tega zelo vesela.

No, tista vaša druga zgodba, ko ste bili v enajsti šoli... Zakaj ste šli plavat tako daleč od brega? Bolje bi bilo, če ne bi. Potem se ne bi zgodila nesreča in bi vas skoraj vrtinec vzel. Imeli ste srečo, da vas je nekdo rešil.

In slišal sem, da ste kradli s svojo sestro suhe hruške. To ne bi smeli delati, saj je bila mama zelo razočarana. Tudi svoje sestre ne bi smeli poslušati.

S spoštovanjem,

Jernej Dvorjak, 5. b

Tjaša Klinar, 5. d

Velenje, 4. 10. 2018

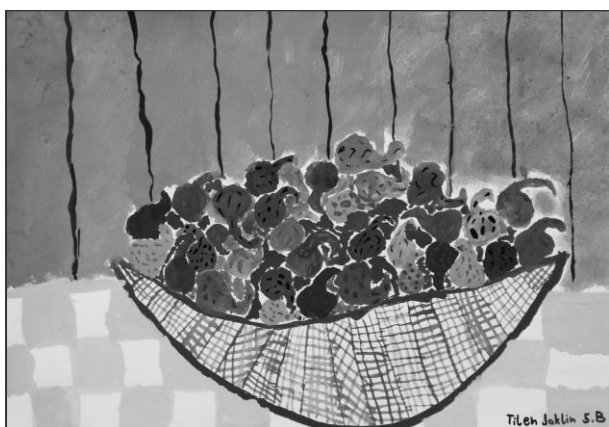
Spoštovani g. Ivan Cankar!

Že kar precej časa berem knjige. Še posebej rad vaše črtice, kot so na primer Skodelica kave, Moje življenje in Pehar suhih hrušk ter še druge.

Za vas imam nekaj vprašanj. V črtici Skodelica kave ste si zaželeli kave in vaša mati se je odrekla veliko stvarjem, da je dobila kavo za vas. Ko je prišla na podstrežje, ste vi rekli: «Ne, zdaj je pa nočem!» Zakaj ste to storili? Vaša mati se je potrudila in dobila malo kave za vas, vi pa ste jo zavrni. Zakaj se ji potem niste vsaj opravičili? Jaz bi se na vašem mestu opravičil, saj se je odrekla veliko stvarjem, da bi vas osrečila. To je moje mnenje.

S spoštovanjem,

Lan Mujčič, 5. b

Tilen Jaklin, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Vaše črtice so zelo zanimive, kot na primer Skodelica kave, Pehar suhih hrušk. Moja najljubša zgodba je Pehar suhih hrušk. Mislim, da niste ravnali prav, ko ste s sestro Lino pojedli vse hruške in užalili mamo. Morali bi se ji opravičiti, a se niste. Če bi bil jaz v tako revni družini, ne bi nikoli užalil mame. Sam bi se mami opravičil in ne bi poslušal sestre.

S spoštovanjem,

Lan Pašič, 5. B

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

»V očeh tvojih žalost je, ko vidiš knjige svoje le. V ognju razodete kot jagnje božje na sveto veliko noč. V prah zdrobe se knjige tvoje ljube. Planeš v jok in temu ni ne konca ne kraja le jok. Le jok in jok.«

Le zakaj, zakaj jočete? Povejte nam. Ali ob spominu na izgubljene knjige? Mogoče ob tistem spominu na zavrnjeno skodelico črne in tople kave? Ali še večje krivice ali grehe, ki so se vam zgodile ali pa ste jih vi naredili. Vem, da ste žalostni zaradi očeta, ki vam je umrl in se s težkim srcem prebijate skozi to. Zoper vlado ste grešili in resnico govorili, v zaporu ste že dvakrat bili. Še tretjič boste šli, so orožniki veleli. Kaj si mislite, kdo ste, da nekaj govorite o nekrivicah delavcev?

S spoštovanjem,

Luka Rožič, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

Že nekaj časa berem vaše črtice in se čudim, kaj vse se vam je v otroštvu zgodilo. V črtici Skodelica kave bi sam ravnal drugače. Zvečer, ob večerji, bi materi rekel tisto besedo, da bi se v njenih očeh prižgala vsaj mala, majhna iskrica. Dober pisatelj ste, a v otroštvu ste veliko stvari počeli za materinim hrbtom. V črtici Pehar suhih hrušk me res zanima materino žalostno počutje ob spoznanju, da je njen lasten sin kradel. Tudi jaz bi se počutil tako žalostno, če bi bil na njenem mestu.

Izvedel sem, da je bilo vaše življenje zelo skromno in da ste si komaj privoščili kruh. Včeraj sem si ogledal vašo hišo s tremi sobami in črno kuhinjo. Izvedel sem tudi, da ste bili osmi od dvanajstih otrok. Najbolj všeč mi je bila črtica Pehar suhih hrušk. Besede, ki so se mi najbolj vtisnile v spomin, pa so: «Ne maram zdaj, mati!» Te besede so bile res neprimerne in mati si jih ni zaslužila.

S spoštovanjem,

Vaš bralec Lun Podpečan, 5. b

Velenje, 10. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Moja najljubša črtica je Skodelica kave.

Sami veste, da ni bilo prav, da ste mami rekli, da kave ne boste, ko vam jo je prinesla.

Veste, da se je morala marsičemu odpovedati, da bi vas osrečila. Lahko bi se ji opravičili in s tem pokazali, da vam je žal. A tudi tega niste storili. »Le zakaj,« se sprašujem.

S spoštovanjem,

Mubina Salmani, 5. b

Nika Blagus, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018.

Spoštovani g. Ivan Cankar!

To pismo vam pišem zato, ker mislim, da ste v življenju naredili nekaj napak, za katere vem. Zanima me, če je vaša mati vedno nosila v srcu to, da ste zavrnilo kavo, za katero ste prosili. Mislim, da to ni bilo prav, ker mater zavrniti, to je greh. Sama bi se materi opravičila. Besed ne bi držala na duši in jih ne bi pisala na papir. Gre tudi za vašo sestro Lino. Ni bilo prav, da ste jo poslušali in vsak dan iz omare kradli suhe hruške.

Ni bilo prav, da je krivdo zvalila na vas. Dovolj o napakah.

Ko pa gre za vašega očeta, so vam res naredili krivico, ker vas niso spustili iz zapora na pogreb, kar vas je verjetno prizadelo.

Sami veste, da je najhujša kazen, ko mati zajoče... In vaša mati je velikokrat jokala.

S spoštovanjem,

Sabina Kadrič, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Zakaj ste poslušali sestro in kradli hruške, ki jih je mama nabirala za vse otroke? Kako ste se počutili pri prvem grižljaju? Zdaj ste stari, ali obžalujete svoje napake? Kaj mislite, kako se je počutila mama ob vaši zavrnitvi, ko vam je prinesla skodelico kave? Zvečer bi se ji lahko opravičili. Jaz bi se mami opravičil.

S spoštovanjem,

Semir Kuljič, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Rada bi se poglabila v vašo zgodbo o Skodelici črne kave. Vprašala bi vas, če ste se grozno počutili, ko ste mami rekli, da ne boste popili kave, ko vam jo je ravnokar prinesla? Če bi bila na vašem mestu in bi to podzavestno rekla mami, tega ne bi nikoli pozabila. Mami bi se opravičevala do konca življenja. Medtem ko ste pisali Skodelico črne kave, ste obžalovali ta trenutek?

Rada bi vam povedala še nekaj, kar sem prebrala v vaši črtici Pehar suhih hrušk. Povedala vam bi, da ni bilo prav, da ste poslušali svojo sestro in da ni bilo prav, da vas je izdala. Če bi jaz imela mlajšega brata in bi ga izdala, bi izdala tudi sebe.

Vaše črtice so mi bile zelo všeč, čeprav sem prebrala samo tri. (Moje življenje, Skodelico kave in Pehar suhih hrušk.) Moja najljubša črtica je Moje življenje, v kateri je omenjena enajsta šola.

S spoštovanjem,

Tia Vrhovnik, 5. b

Velenje, 5. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Imeli ste zelo skromno življenje. Delali ste napake, vsi jih. Ampak za napakami ne žalujemo. Napake so tiste, ki ti ostanejo v srcu in se jih ne znebiš. Kot tista napaka, ko ste kradli svoji materi. Zakaj ste kradli svoji lastni materi? Podzavestno ste bili

jezni na mater, saj ste mislili, da je kriva za vašo revščino. Ko berem vaše črtice, se mi zazdi, da nalašč žalite mater. Zakaj svojo mater ponižujete?

Vsi imamo težave, a niti dve si nista enaki. Za nekatere se nam zdi, da jih nihče noče slišati. Zato ste svoje težave zapisali na list papirja. Tako ste se sprostili. Že od malih nog pišete, že ko sta z Lino tekla po hribu navzdol in kričala: »Požar, gori!« Kot je bilo takrat, ko sta z Lino kradla suhe hruške. Svoji materi ste rekli, da si želite kave. Vedeli ste, da nimate denarja za kruh, kaj šele za kavo. Potem vam je mati prinesla kavo. V knjigi opišete mamino lepoto, saj vam je lahko končno ugodila. Videli ste jo in rekli: »Ne maram zdaj!« Svojo mater ste spet ponižali.

Odšli ste v šole, celo v zapor in potem... vam je umrl oče. Niso vas pustili na pogreb. Živeli ste v Ljubljani, popili kavo, ki so vam jo ponudili... in misli so se vam vedno vračale k vaši ljubeči materi.

S spoštovanjem,

Tilen Jaklin, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

Že nekaj časa vas želim vprašati o vašem življenju. Med vsemi vprašanji me najbolj zanima, kako je bilo v tistih časih živeti v revščini? Sam si tega sploh ne morem predstavljati! Zagotovo je bilo zelo težko. Za vami je težko otroštvo, gospod Cankar! Ko sem izvedel, da je vaš oče odšel, ko ste bili tako mladi, me je kar stisnilo pri srcu! Da ste šli lačni spat in da ste imeli komaj za kruh, to je huda stvar! Do svoje matere ste bili skoraj celo življenje hudobni, ker ste bili prepričani, da je ona kriva za vašo revščino. Kar pa seveda ni res. Jaz bi se ob tolikšni revščini spametoval in bil bolj spoštljiv. Vaša mati je težko garala vse svoje življenje, da bi živeli manj revno. A vi ste jo večkrat razočarali s svojimi dejanji! Če bi živel takšno življenje, ne bi mami nikoli storil kaj takega! Skrajno

neprimerno se mi je zdelo, da vas niso spustili iz ječe na očetov pogreb. A vi se niste nikoli predali, vedno ste vztrajali, kar mi je pri vas zelo všeč! In vaša enajsta šola je bilo spoznanje večine stvari, ki so vam pomagale v vašem življenju. Povedati sem vam še želel, da bi bil zelo hvaležen osebi, ki bi me potegnila iz vode!

S spoštovanjem,

Vid Chromy, 5. d

Mia Srebotnik Stanko, 5. a

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani g. Ivan Cankar,

prebrala sem veliko vaših črtic in v vsaki ste mami zagrenili njeno življenje. Zakaj? Ker ste živeli revno? Mogoče bi morali mamo spoštovati, ker vam je dala jesti, vas negovala in zato bi ji morali biti hvaležni. Ali se vam je zdelo prav, da sta s sestro Lino kradla lastni materi? Meni osebno se to ne zdi prav, ker je mama vse leto nabirala in se trudila, da bi se vi lahko enkrat posladkali, vi pa ste s sestro odšli krast. To je bilo res nesramno. Mogoče bi se ji morali opravičiti za vse, kar ste ji naredili in ne bi smeli pustiti sestri Lini, da vas je »nahecala«. Morali bi poslušati svoje srce.

Kakšni so bili kot prijatelji g. Župančič, g. Muren in g. Kette? Mislim, da so bili zelo dobri po srcu in ali ste kdaj napisali skupno pesem?

S spoštovanjem,

Zala Meh, 5. b

Kaja Pečnik, 5. a

Velenje, 2. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

Zelo me je veselilo, da sem vas spoznal. Na ekskurziji smo si ogledali vašo rojstno hišo. Prav tako smo si lahko kupili vaše črtice. Ogledali smo si tudi most, pod katerim ste obiskovali enajsto šolo. Izvedeli smo tudi, da ste se rodili kot osmi od dvanajstih otrok. Prav tako ste zapustili ta svet kot osmi otrok. Vaša mama je zagotovo imela veliko dela z dvanajstim otroki. Tako veliko črtic ste napisali, da jih sam nisem mogel prešteti.

Ogledali smo si tudi Sveto Trojico, ki je imela trinajst hišic. Kaj vas je navdihnilo, da ste postali pisatelj? Moja najljubša črtica je bila Skodelica kave. Katera je bila vaša najljubša črtica? Izvedeli smo tudi, da

vam je pogorela hiša. Ali ste še vedno jezni na vašo sestro, ker vas je izdala, da ste pojedli suhe hruške? Ali ste naredil kakšno vragolijo, ko ste bili mali? Me veseli, da sem spoznal vašo preteklost.

Lep pozdrav,

Alin Dedić, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Cankar!

Ali ste videli vse v svoji hiši, ko so naredili kopijo? Zanima me, koliko časa ste se selili. Ali veste, da so škofi požigale vaše knjige Erotika, ampak na srečo ne vseh? Naš razred si je šel ogledat vašo prečudovito Vrhniko. Tudi sam občudujem vaša dela, predvsem Pehar suhih hrušk, Erotika, Moje življenje in druge. Kako ste se počutili, ko vas je Lina izdala zaradi jemanja suhih hrušk?

Lep pozdrav,

Gašper Slemenšek, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

2. 10. 2018 smo s sošolci šli v Vašo rojstno hišo. V njej je bilo zelo lepo. Šli smo tudi na Sveto Trojico. Nekaj vaših knjig smo prebrali, kot so Pehar suhih hrušk, Skodelice kave in Tvoje življenje. Ogledali smo si tudi enajsto šolo in zraven je bila reka Ljubljanica. Kako ste se počutili, ko ste svoji mami zavrnila skodelico kave? Kaj ste občutili, ko vas je sestra zatožila? Ali se vam je opravičila, saj veste, pri Peharju suhih hrušk?

Lep pozdrav,

Marko Adamović, 5. c

Velenje 3. 10. 2018

Spoštovani Ivan Cankar!

2. 10. 2018 smo si ogledali Vašo rojstno hišo na Vrhniku, ki vam je pogorela pri treh letih. Obiskali smo Sveto Trojico in enajsto šolo. Vem, da ste pisali predvsem za odrasle. Napisali ste pa tudi črtice, kot so Pehar suhih hrušk, Skodelica kave, Hiša

nam je pogorela in še ostale. Rodili ste se kot osmi otrok. Ker ste tako slavni, so vam spoštovanje izkazali tako, da ste vi in skodelica kave upodobljeni na hišnih vogalih. Muzej je postavljen na temeljih vaše hiše in je malo večji kot prej. Imam vprašanje: Ali ste sestri Karolini oprostili za suhe hruške?

Lep pozdrav,

Emo Dogič, 5. c

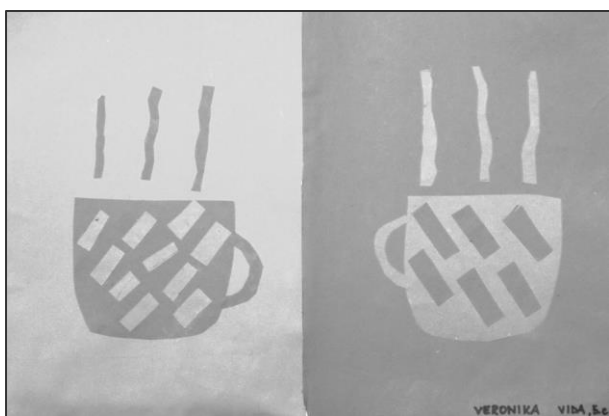
Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

V torek, 2. 10. 2018, smo bili v Vaši rojstni hiši. Presenetilo me je, kako ste lahko živeli v tako majhnem stanovanju in kako veliko knjig ste napisali. Na Sveti Trojici je res lepo, jaz bi se tudi igral tam. Enajsta šola je zdaj čisto drugačna kot takrat, ko ste bili še majhni. Kaj pa ste vi našli v reki Ljubljanici? Najbolj mi je bila všeč vaša hiša in zbirka knjig. Vaši portreti so me zelo navdušili. Ali ste kdaj oprostili Lini, ker vas je izdala, da ste pojedli vse hruške?

Lep pozdrav,

Lenart Štih, 5. c

Vida Veronika Brunšek, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

Moje ime je Ajda. 2. 10. 2018 smo odšli na ekskurzijo v vaš rojstni kraj, torej na Vrhniko. Odšli smo v vašo rojstno hišo in videli veliko stvari, s katerimi ste se vi kot otrok preživljali. Dan prej smo prebrali tri vaše črtice: Skodelico kave, Moje življenje

in Pehar suhih hrušk. V Vrhniki smo odšli tudi v enajsto šolo, kjer smo izvedeli, koliko stvari ste našli v reki Ljubljanici. Obiskali smo tudi Sveto Trojico in videli veliko hiš. Povedali so, da so vse te hiše pogorele, tudi vaša. Ooo, ali ste še vedno jezni, ker vas je sestra Lina izdala pri kraji suhih hrušk?

Lepo vas pozdravljam.

Ajda Verdel, 5. c

Velenje, 2. 10. 2018

Spoštovani gospod Cankar!

S sošolci iz 5. c razreda sem si ogledal Vašo rojstno hišo.

Bili smo tudi pri Sveti Trojici in pri enajsti šoli.

Katera je bila Vaša prva knjiga?

Katera je bila Vaša najljubša knjiga?

Kako mislite, da je Vaša mati dobila skodelico kave, ki ste jo opisali?

Kako ste?

Lepo pozdravljeni,

Kristian Pavić, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018

Gospod Ivan Cankar!

Ko sem bil v Vaši rojstni hiši, sem opazil nekaj zanimivega. Opazil sem, da ste v prejšnjih časih imeli zelo skromno hišo, da je bila kuhinja črna in da ste imeli malo posteljo. Še prej smo si šli ogledat enajsto šolo pod mostom in Sveto Trojico. Nato smo si šli v Ljubljano ogledat Tromostovje in Prešernov spomenik. Tam smo malicali in si od daleč ogledali grad. Ali se Vam je sestra Lina opravičila, ko Vas je izdala? Ali ste še danes jezni na njo? Ko smo bili na Vrhniki, sem še opazil, da ste bili oblikovani na sosednji hiši s skodelico kave.

Želim Vam še veliko pesniških zbirk.

Lan Kos, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

V torek, 2. 10. 2018, smo se vsi petošolci

Osnovne šole Antona Aškercia odpravili na Vrhniko. Najprej smo si ogledali Vaš kip, ki gleda proti Triglavu. Tam so nam povedali, da je kip narejen iz granita. Kasneje smo se odpravili v „enajsto šolo“, kjer je zdaj reka Ljubljanica precej višja, kot je bila včasih. Tam na tabli je napisan odlomek iz črtice Moje življenje. Nato smo se odpravili na Sveto Trojico, kjer so nam povedali, da so se vrhniški otroci poleg „enajste šole“ zbirali tudi pri Sveti Trojici. Nato smo odšli v Vašo rojstno hišo, kjer ste živeli do svojega tretjega leta starosti. Gledali smo črno kuhinjo. Ali je bilo neprijetno dihati dim, ki se je valil iz peči? Videli smo tudi pehar suhih hrušk. Ali ste še vedno jezni na sestro Lino in ali je kasneje Vaša mama ugotovila, da je bila tudi sestra Lina kriva? Videli smo Vašo sobo, kjer ste pisali knjige. Zakaj se niste nikoli opravičili svoji mami zaradi zavrnitve skodelice kave? V trgovini s spominki sem si kupila Vašo skodelico. Lepo pozdravljeni.

Veronika Vida Brunšek, 5. c

Velenje, 16.10.2018

Spoštovani g. Ivan Cankar!

Učenci OŠ Antona Aškercia smo prišli v Vašo rojstno hišo. Moje ime je Tim in vseč so mi vaše črtice. Cenim Vaše trdo delo. Bili smo tudi na Sv. Trojici. Šli smo do enajste šole. Sprašujem se, s čim ste se ukvarjali v tisti mali hiši. Mama mi je povedala, da ste živeli tudi v hlevu. Ali se vam je Lina opravičila, ker vas je izdala? Ali se izvedeli, od kje je vaša ljuba mati dobila kavo? Vam je izdala to skrivnost? Sporočam vam, da mi je bilo na Vrhniko zelo všeč.

Lepo vas pozdravljam.

Tim Štruc, 5.c

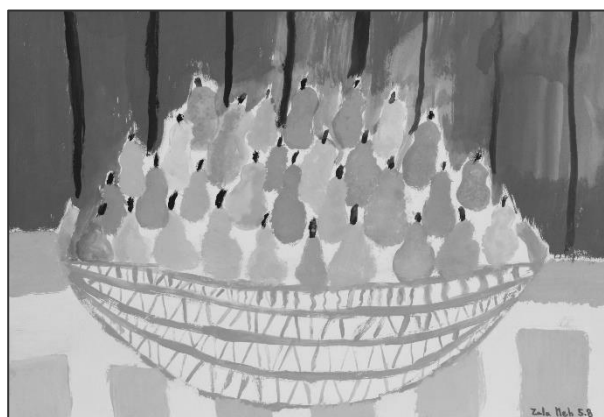
Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani Ivan Cankar!

Ime mi je Maks Plaskan. Zelo spoštujem Vaše delo, zame najbolj zanimiva zgodba je Pehar suhih hrušk. Enkrat sem ga že zaigral, ker je moja sestra potrebovala posnetek za pouk. Bil sem tudi v Vaši hiši s sošolci. Zanima me, kako je bilo v enajsti šoli pod mostom pri reki. Vem tudi, da je škof pokupil vaše delo in ga zažigal, a na srečo ne vsega. Na Vrhniko smo videli tudi kapelice. Zelo me zanima, kako je bilo v teh časih. Vem tudi, da ste se ob skodelici kave počutili zelo slabo. Ali ste kdaj oprostili sestri za izdajo pri kraji hrušk? Ali ste še vedno jezni nanjo?

Lep pozdrav,

Maks Plaskan, 5. c

Zala Meh, 5. b

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

2. 10. 2018 smo se učenci 5. razredov naše šole odpravili na ekskurzijo. Z avtobusom smo se najprej odpravili na Vrhniko, potem pa v Ljubljano. Na Vrhniko smo si ogledali Vaš spomenik in enajsto šolo pod mostom. Odšli smo k cerkvi Svete Trojice in vodička nam je pripovedovala, kako ste se Vi kot otroci tam igrali. Govorila je tudi, kako Vam je pogorela Vaša rojstna hiša in kako Vas je Vaša sestra Karolina zgrabila za roko. Stekla sta od cerkve Svete Trojice navzdol, ko sta videla svojo lastno mater pred gorečo hišo

z uro, ki ni več bila. Odšli smo tudi v Vašo rojstno hišo in si pogledali, kako ste živeli v preteklosti. Tam smo si tudi lahko kupili kakšen spominek. Kupila sem si Vašo izdajo Skodelice kave, ker ste zelo lepo opisali ta dogodek.

Zakaj se niste opravičili svoji materi?

Ali ste oprostili Vaši sestri Lini, ker Vas je izdala ?

Lep pozdrav,

Mia Mujčić, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018

Dragi gospod Cankar!

S sošolci smo bili v vaši rojstni hiši. Videli smo črno kuhinjo in pripomočke za kuhanje. Najbolj so mi bile všeč knjige in spominki. Videli smo enajsto šolo in Sveto Trojico. Pri cerkvi so bile kapele in notri slike. Ker jih niso mogli zaščititi, so jih pobrali iz kapelice. Ali ste še jezni na sestro Lino, ker vas je izdala, ko ste vzeli pehar suhih hrušk? Ali še imate skodelico kave?

Lep pozdrav,

Miha Kranjc, 5. c

Velenje, 2. 10. 2018

Spoštovani Ivan Cankar!

Moje ime je Živa. V torek, 2. 10. 2018, smo bili v Vaši rojstni hiši. Ogledali smo si vse prostore in opazili smo tudi stranišče. Malo kasneje smo odšli po Vrhniko, ogledali smo si Sveto Trojico in izvedela sem, da ste hodili v enajsto šolo in da ste se tam naučili več kot v kateri drugi šoli. Oh, pozabila sem Vam še povedati, da sem si v Vaši rojstni hiši kupila skodelico za kavo. Moj velik vzornik ste. Videla sem vaš spomenik in še veliko drugih zanimivosti.

Lepo vas pozdravljam.

Živa Ocepek, 5. c

Spoštovani.

Velenje, 4. 10. 2018

Bili smo v vaši rojstni hiši. Tam sem si kupil vašo črtico Pehar suhih hrušk in vašo zlato sliko.

Sprašujem pa se, kako ste lahko napisali toliko knjig?

Sprehodili smo se po vašem domačem kraju. Tudi Vaš spomenik, ki so ga postavili, smo videli .

Ali ste še jezni na sestro Lino, ki vas je izdala ?

Počivajte v miru.

Arlan Ibrišimović Cvejić, 5. c

Velenje, 8. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

V torek smo bili v vaši rojstni hiši. Kuhinja je stara, črna in zadimljena.

Za 12 otrok je bilo bolj malo prostora. Mama je imela veliko dela z vami in bila je zelo utrujena.

Zelo všeč mi je bila vaša kuhinja in jedilnica. V majhni sobi ste pisali pesmice in črtice.

Posebej všeč sta mi črtici Skodelice kave in Pehar suhih hrušk.

Lepo vas pozdravljam!

Nika Rednak, 5. c

Kaja Marin, 5. c

Velenje, 10. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

Rada bi Vam povedala, da smo hodili po Vrhniko in si ogledali vašo rojstno hišo.

V hiši me je presenetilo to, da ste lahko vsi otroci spali v tej mali kuhinji, nekateri na

mizi, v postelji... V sobi s spominki so mi bile vseč Vaše majhne črtice npr. Pehar suhih hrušk, Skodelica kave itn... Bili smo tudi pri Sveti Trojici in tam smo izvedeli, da Vam je takrat pogorela hiša do tal. Rada bi Vam povedala, da si nismo ogledovali samo Vaše rojstne hiše in hodili po Vrhniku, ampak smo bili tudi v Ljubljani in videli Prešernov spomenik ter Tromostovje, parlament... Toda bistvo te ekskurzije ste bili Vi.

Zanima me še, ali bi kaj spremenili v svojem življenju, če bi lahko?

Nika Blagaj, 5. c

Miha Prinčl, 5. d

Velenje, 8. 10. 2018

Spoštovani!

Kako ste, gospod Ivan Cankar? Vaše knjige so zelo zanimive. V knjižnici sem bral vaše knjige, samo ne vseh. Najbolj zanimiva je Skodelica kave. Petošolci so šli pogledat vašo hišo, le jaz nisem mogel, ker sem moral s starši na pregled k zdravniku. Pa tudi nekaj vprašanj imam za vas. Katero črtico ste napisali prvo? Tudi za vašo črtico Pehar suhih hrušk imam vprašanje. Koliko hrušk je bilo? In katera hrana vam je bila najljubša? Kako ste se počutili, ko vas je sestra izdala? Kako vam je bilo takrat, ko vam je škof zažgal knjige? Vaši brki vam zelo pristajajo.

Lep pozdrav,

Kristjan Vodovnik, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

Sem Kaja Marin. S sošolci smo 2. 10. 2018 odšli na Vrhniko in si ogledali Vašo rojstno hišo. Ko smo vstopili, smo si najprej ogledali črno kuhinjo. Najbolj me je navdušila velika luknja v stropu, ki ste jo imeli za dimnik. Nato smo vstopili v spalnico, kjer smo videli tudi pripomočke Vaših staršev. Zelo so mi bile vseč škarje, saj so bile tudi v različnih velikostih. Na balkonu sem videla luknjo v lesu. Kaj ste tisto luknjo imeli za stranišče? Če ste, ali Vas ni potem bolela zadnjica? Ogledali smo si majhen prostor v hiši, kjer so bile slike. Videla sem tudi slike župana in njegove žene. V spalnici je bila skleda suhih hrušk. Ali je to tista iz Vaše črtice Pehar suhih hrušk? Ste oprostili svoji sestri Lini? Nazadnje smo odšli v sobo, kjer smo si lahko kupili spominke. Jaz na žalost nisem imela denarja, a Veronika si je kupila veliko skodelico z Vašim podpisom, Živa pa majhno. Ta ekskurzija mi je bila zelo všeč, še vreme je bilo lepo.

Lep pozdrav,

Kaja Marin, 5. c

Velenje, 22. 10. 2018

Spoštovani gospod Cankar!

Pred kratkim smo z razredom obiskali Vašo rojstno hišo. Bila mi je zelo všeč, še posebej postelja, na kateri sta spala Vaša starša in dojenček. Težko si predstavljam, da so starši spali na tako mali postelji. V šoli smo brali Vašo črtico Pehar suhih hrušk. Zanima me, ali se Vam je Vaša sestra Lina kdaj opravičila? Prav tako me zanima, če ste kdaj spili zavrnjeno kavo, ki Vam jo je skuhala mati? Ogledali smo si tudi enajsto šolo in priznam, da sem si jo predstavljal drugače. Verjetno ste tam preživeli veliko lepih trenutkov s prijatelji. Vaša rojstna hiša mi je bila tako všeč, da jo bom verjetno še kdaj obiskal.

Lep pozdrav,

Bine Cesarec, 5. c

Velenje, 4. 10. 2018

Spoštovani gospod Ivan Cankar!

Ogledal sem si Vašo hišo in sem spoznal, da je zelo skromna. Bil sem v enajsti šoli in sem videl, kje ste se družili s prijatelji. Povedali so mi, da so požgali večino Vaših knjig z naslovom Erotika. Povzpeli smo se tudi do Svete Trojice. Rad bi Vas vprašal, kako ste živeli v rojstni hiši. Videl sem, da je zelo majhna. V njej sem si kupil pisalo, enega pa sem kupil tudi svojemu prijatelju. Vaša Vrhnika je zelo lepa in rad bi si jo še kdaj ogledal. V hiši sem videl pripomočke za kuhanje, ki jih je uporabljala Vaša mama. Vaš oče pa je imel veliko pripomočkov, s katerimi je šival. Kako ste se počutili, ko ste pisali črtico Pehar suhih hrušk? Prebral sem, da Vas je Lina obtožila za krajo suhih hrušk. Ali se Vam je Lina kdaj opravičila ali ste ji kdaj oprostili? Prosim, odpišite mi, da bom dobil Vaše odgovore.

Lepo Vas pozdravljam.

Maid Dogdič, 5. c

Velenje, 2. 10. 2015

Spoštovani Ivan Cankar!

Sporočam vam, da smo petošolci šli v vašo rojstno hišo. Bila je lepa. Všeč mi je bilo tudi na Sveti Trojici. Ko sem slišala, da je škof pokupil vaše knjige Erotika in jih požgal, sem bila žalostna, hkrati sem bila vesela, ker ni zažgal vseh. Ali ste se imeli lepo, ko ste hodili v enajsto šolo? In še eno vprašanje. Kako ste se počutili, ko je vaša mama prinesla kavo in ste rekli, da je ne boste pili (v Skodelici kave)? Videla sem vas in skodelico kave, upodobljeno na vogalu hiše. Tudi črtica Pehar suhih hrušk je zanimiva. Še zadnje vprašanje: »Kako ste se počutili, ko se je vaša mama začela jokati?«

Lep pozdrav,

Yllka Saramati, 5. c

Z učenci smo prebirali Cankarjeve črtice iz njegove knjige Moje življenje. V črtici Večerna molitev Ivan Cankar zelo doživeto piše o boleči izgubi svoje matere. Ker se je tudi veliko učencev v našem razredu že srečalo z izgubo, smo o tem pisali tudi mi in pri tem potočili tudi kakšno solzo.

VEČERNA MOLITEV - Dedi

Zbudila sem se na lep poletni dan.

Vsa naspana sem odprla svoje oči. Razmišljala sem o dnevu, ki ga bom preživela s prijatelji, sošolci in z bratrancem.

Pia Rop, 5. d

Pomislila sem na to, kako bomo tekali po sveže pokošenem travniku in kako bomo plezali po visokih krošnjah dreves, ki so polna sveže dozorelih jabolk. Počasi sem se skobacala s postelje in sveže spočita vstala. Ta trenutek je vstopila mama. Žalostno me je pogledala in vzdihnila. Razmišljala sem, zakaj je tako žalostna na tako lep dan. Počasi je odprla usta in še enkrat vzdihnila. Nato je izrekla žalostne besede: "Dedija ni več, umrl je." Vse, kar sem pomislila, je bilo, da ne vem, kaj naj naredim. V joku sem objela mamo. Vsa zmedena in razočarana sem bila in v čisto svojem svetu, kot da bi se vse porušilo okoli mene. Mama me je objela in tesno stisnila. Pomislila sem, kaj se bo zgodilo zdaj. Zmedena sem bila. Nisem vedela, kaj naj storim. Vedno sem mu hotela reči, da ga imam iz srca rada. Pogrešam ga in ko bi

vsaj bil še vedno tu. Res sem bila žalostna in še vedno sem.

Katja Oprešnik, 5. d

VEČERNA MOLITEV - Izguba muce

Zjutraj sem se zbudila in ko sem svoji mucu hotela dati hrano, sem videla, da je ni doma. Moji mucu je ime Bela. Vedno je prišla po hrano. Hitro sem odšla do mami in ji hotela povedati za Belo. Ampak je nikjer ni bilo. Vprašala sem atijo, kje je. Ati mi je povedal, da se je Bela ponoči slabo počutila in jo je mami peljala k veterinarju. Malo sem počakala in sta že bili doma. Povedala mi je, da je muca bolna in težko diha ter da jo bo, če bo slabše, peljala k veterinarju, kjer jo bodo uspravali. Stekla sem v sobo, se ulegla na posteljo in začela jokati. Mami me je prišla potolažiti. Rekla je, da je imela Bela lepo življenje in da jo bomo vedno imeli radi. Mamine besede so me malo pomirile, a še vedno sem bila žalostna. Po kosilu je bila muca v zelo slabem stanju. Njeno dihanje se je slišalo kot kašelj. Zelo močno sem jokala. Mami je rekla, da bo Beli lažje, če jo damo uspravati. Objela me je. Mucu sem pobožala in ji rekla adijo. Mami jo je odpeljala. Res mi ni bilo prijetno. Tako rada sem jo imela.

Fiona Ferlin, 5. d

VEČERNA MOLITEV – Izguba

Bilo je pred petimi leti, ko sem bila stara pet let. Zjutraj je deževalo, a vseeno je bil popoln dan. Pojedli smo kosilo. Medtem ko smo gledali televizijo, je zazvonil telefon. Mamice dolgo ni bilo iz sobe. Ko se je vrnila, je bilo videti, da je žalostna. Z očkom je šla v kuhinjo. Oba sta šla iz kuhinje, ugasnila televizijo, mami je vzela torbico, šla sta po stopnicah dol, se usedla v avto in se odpeljala z dvorišča. Z Nušo sva šli vprašat dedija in omo, kaj se je zgodilo. Rekla sta, da je šla babica na Roglo in padla, zdaj je v bolnici. Vedeli sva, da je imela babica bolezen srca. Šli sva se igrati. Bil je večer, ko sta se mamica in ati vrnila.

Uredila sta se za spanje. Midve sva bili že v postelji. Zjutraj sem se zbudila in šla k

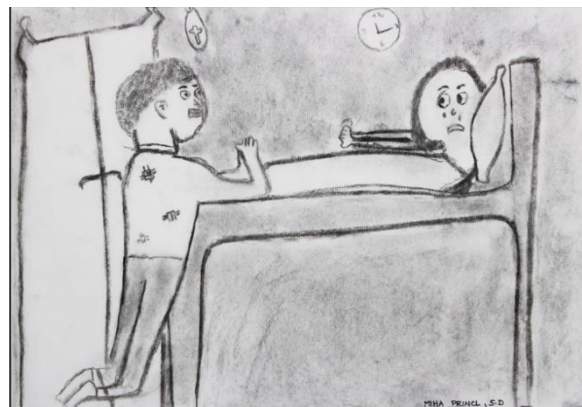
mamici. Razložila mi je, kaj se je zgodilo. Vprašala sem jo, če je babica preživela, a mami je rekla, da je umrla. Zajokala sem in jo objela. Rekla je, da je naslednji teden pogreb. Bila sem žalostna, saj nisem smela na pogreb.

Neja Stojko, 5. d

VEČERNA MOLITEV - Moreče sanje

Nekoč, nekega lepega večera je mati močno zbolela.

Najprej sem mislil, da je samo prehlad, a potem pa se je to vleklo v nedogled. Čez mesec in pol je pristala v bolnišnici. Takrat sem se večkrat zaprl v sobo in se miril. Bil sem žalosten, ker nisem vedel, kaj še pride. Mamo smo večkrat obiskali.

Miha Princl, 5. d

Zdelo se je, kot da se mi z vsakim dnevom ruši življenje. Zadnji dan pred njeno smrtjo smo jo spet obiskali. Rekla je, da je žalostna, da bo odšla s tega sveta in da čaka samo še na to. Naslednji dan smo prejeli klic, da je... K sreči me je materin poljub prebudil in me predramil iz morečih sanj. Nasmehnila se mi je in mi zaželela dobro jutro. Sam pa sem jo le objel.

Miha Princl, 5. d

VEČERNA MOLITEV - Izguba psa

Bilo je pred dvema letoma. Bil sem zelo srečen, ker sem imel obhajilo. Ko sem se zbudil, sem najprej pobožal svojega psa Lina. Pojedel sem zajtrk in se oblekel. Kasneje smo z družino šli v cerkev.

Po zaključku smo odšli na kosilo. Tam so bili vsi moji sorodniki in sorodnice. Pojedli smo kosilo, se poigrali in že je bil večer. S

svojo prijateljico Zalo sem šel domov. Prišel sem do Lina in ga objel, saj sem bil vesel, ker sem imel obhajilo. Ko so prišli prijateljičini starši, smo spustili Lina iz hiše. Bil je zelo vesel in se je zakadil v avto. Prijateljičini starši ga niso videli in so ga povozili. Ni mogel več hoditi, zato smo ga morali uspavati.

Še zadnjič sem ga objel in pobožal. Zala me je tolažila. Bil sem zelo žalosten. Nisem se hotel pogovarjati z nikomer. Tri dni sem samo jokal. Po treh dneh sem razumel, da je boljše umreti kot trpeti.

Mihael Vodovnik, 5. d

Maid Dogdič, 5. c

Večerna molitev

Nekega dne, ko je dedi prišel pome v vrtec, mi je povedal, da imata mami in ati nekaj zame.

Najprej sem mislila, da je igrača. Ko pa pridem domov in vidim, da sta mi kupila činčilo, sem bila tako srečna. Ne morete verjeti kako. Tako zelo, da sem ji takoj dala ime Lari. Imela sem jo neznansko rada, kajti bila je moja prva domača žival. Ko smo nekega večera dobili sosede na obisk, smo jim hoteli pokazati Lari. Trdno sem jo držala, da ne bi skočila in se skrila pod kavč. A ravno v tem trenutku je skočila in vsi smo jo lovili po hiši. Po nekaj mesecih sta se mami in ati začela pogovarjati, da bi jo podarili. Ko sem to slišala, so me preplavile solze.

Nato je minil teden.

Zbudila sem se v lepo jutro. Tako kot vsako jutro sem hotela pozdraviti Lari. Stopila sem v sobo in... Lari ni bilo v kletki.

Vedela sem, kaj to pomeni. Ves dan sem samo jokala, tudi v vrtcu. Bilo mi je zelo hudo, ker je ni bilo ob meni. Mesec dni sem bila na tleh, bila sem zelo potrta. Še zdaj jo pogrešam, ampak vem, da je ni več na tem svetu. Umrla je pred enim letom. Želim si, da bi lahko bila ob njej ob njeni smrti. Če bi lahko bila zraven, bi jo božala po glavici in ji tiho govorila: »Ne boj se, vse bo še dobro.«

Anea Delić, 5. d

Večerna molitev

Stara sem bila deset let. Zbudila sem se v postelji babice in dedka. Dedek je bil zelo bolan. Nekega dne pa je dedku zastalo srce in po njega so prišli reševalci. Morali so ga operirati. Babica je bila zelo žalostna, jaz pa tudi. Dedek je bil dolgo v bolnici, kjer so ga prestavljali iz sobe v sobo. Z mamo, očkom, bratcem in babico smo k dedku hodili na obisk. Babica ga je obiskala čisto vsak dan, celo na moj rojstni dan, na božič in novo leto. Babica in mamica sta nekega dne prišli ravno, ko so zdravniki tekli v dedkovo sobo. Babica se je prestrašila in tekla za njimi. Niso je spustili v sobo, ker so dedka morali oživljati. Babici je srce noro razbijalo, potem pa... zdravniki so prišli iz sobe in ji izrekli iskreno sožalje. Moj brat Gal in jaz sva bila pri drugi babici in ko sta prišla mama in ati domov, sem vedela, da je nekaj narobe, ker je bila mama čisto objokana. Dedek je bil bolan in je imel hude težave s srcem. Ati je na balkon obesil črno zastavo. Pogosto se spomnim nanj. On je zdaj zvezda, ki gleda name in na celo družino. Počutim se zelo žalostno.

Hana Jelen, 5. d

Večerna molitev – Še sreča, da so bile le sanje

Ko je bila moja mama na smrtni postelji, sem bil vsak dan in vsako noč pri njej in molil.

Imel sem upanje, da bo preživela. Nekega večera mi je dala svoj obesek in mi rekla, da me bo varoval, ko je ne bo več poleg mene. Bil sem žalosten in prestrašen. Želel sem, da za vedno ostane ob meni, a

se mi želja ni izpolnila. Odkar je umrla, sem pogosto na njenem grobu. Prve dneve sem se kesal, ker je nisem ubogal. Nato sem naredil svoje podjetje z njenim imenom. Uresničil sem ji željo. Zaživel sem. Na grob ji čisto vsak dan nesem rožo. V mojem spominu živi naprej.

Joon Zidar, 5. d

Arlan Ibrišimović Cvejić, 5. c

VEČERNA MOLITEV - Veverička

Zbudil sem se in zagledal bolno veverico. Pogledal sem jo in videl, da ima zlomljeno tačko. Povil sem ji jo in jo položil na blazino. Čez tri dni se je spet udarila na rano in spet jo je bolelo.

Ob postelji sem molil, da bi ozdravela in čez tri mesece je res. Bil sem tako srečen. Spustil sem jo v gozd. Počutil sem se super, skakal sem od veselja, a hkrati se mi je srce paralo. Bil sem zelo otožen, ker sem moral veveričko izpustiti v naravo in je nisem mogel obdržati pri sebi.

Hočevar Matic, 5. d

Večerna molitev

Papagaj Džeki

Bila je jesen. Moj bratranec Jaka je imel rojstni dan.

Prišli so prijatelji. Nato sta se nam pridružili sosedi Neja in Nuša s starši. Otroci smo se odšli igrati. Imeli smo piknik, vse je bilo krasno. Šli smo sprehajati Jakovega psa Pika – takrat je bil še čisto majhen in srčkan, zdaj pa je kot pravi razbijač. Ko smo se vrnili, je bilo že temno. Jaka se je pogovarjal z mojo omo. Pet

minut kasneje je prišel Jaka ven s papagajem Džekijem – s sivim žakojem. Sedel mu je na rami. Bil je popolnoma miren. Vse je bilo v redu, dokler ni nekdo pritekel in po nesreči podrl stol. Džeki se je prestrašil, zamahnil s krili in odletel proti jezeru. Jaka ga je skušal ujeti, a ga ni mogel. Vsi smo bili zelo žalostni. Moja oma ga je opozorila, a Jaka je ni poslušal. Dva tedna kasneje je mimo prišel neznani gospod in vprašal, če pogrešamo papagaja. Rekel je, da je videl sivega papagaja, ki je letel nad jezerom, nato pa je izginil v gozdu. Nikoli več ga nismo našli. Sedaj imamo novega. Ni tak kot Džeki, ampak tudi ta je v redu. Ime mu je Dante. Počutila sem se grozno. Bila sem žalostna. Zelo ga pogrešam in za vedno bo ostal v mojem srcu. Če izgubiš koga, je res grozno. Ni pomembno, ali je to človek ali je žival. Imela sem solzne oči. Nisem mogla verjeti, da je bil moj bratranec tako trmoglav, da je prinesel ven papagaja. Mesec dni se nisem pogovarjala z njim. Bila sem tako jezna in hkrati zelo, zelo žalostna. Res ga pogrešam. Ne glede na to, kolikokrat se mi je pokakal na majico, ga imam še vedno zelo rada.

Nika Poznič, 5. d

IZGUBA LJUBLJENČKA

Ko sem se zjutraj zbudila, sem zajtrkovala. Nato sem odšla ven, da bi se igrala s svojo psičko. Psički je bilo ime Lili. Igrali sva se dve uri. Odšla sem na kosilo. Ob enih sem odšla na plesne vaje. Medtem je doma psička po nesreči pojedla neko tableto. V tableti je bil strup in zato je umrla. Ko sem prišla domov, mi je mami povedala, kaj se je zgodilo. Usedla sem se na sedežno. Mislila sem, da se mi je podrl svet. Bila sem zelo žalostna, saj mi je bila Lili kot sestra. Zvečer me je mami poklicala, da sva psičko zakopali. Ves teden me je tolažila, saj mi je bilo zelo težko. Žalostna sem, ker psičke ni več, saj sva se zelo dobro razumeli.

Pia Rop, 5. d

**Misli Ivana Cankarja iz sto leposlovnih in drugih spisov ter pisem zbranih v knjigi Srce ne pozna malenkosti
(zbrala Marjeta Zorec)**

Prvo in poglavitno, kar otrok zahteva od tebe in kar mu moraš dati, pa je spoštovanje. Kadar se ti zdi otroško početje nespametno in brezkoristno, tedaj premisli, da se zdi otroku tvoje početje še mnogo nespametnejše in brezkoristnejše.

(Moje življenje)

Ko človek shodi, se mu odpirajo korak za korakom prostrani svetovi, se mu razkrivajo, ga obsipljejo svetla bogastva.

(Moje življenje)

Ne bližaj se grešniku z očitanjem in z grožnjo, temveč z bratsko besedo!

(Hlapci)

Z jezikom bi lahko lagal, z očmi ne moreš!

(Hamlet iz Cukrarne)

Vseokoli tebe je tisoče življenj, ki jih ne poznaš in jim nikoli ne odgrneš brezdanjih skrivnosti. Le otrok jih sluti, od tod njegova plašljivost.

(Kakadu)

Vsake sanje so porojene iz nezadovoljnosti, iz bridkosti, iz bede in trpljenja; ne samo hrepenenje po jabolkah in pomarančah, temveč tudi tisto po čisti lepoti in svetih nebesih.

(Moje življenje)

Lahko bi hodil brez roke, brez očesa, da, celo brez nosa bi se dalo živeti... A kadar človek nima prepričanja, tedaj je samo še senca brez telesa, knjiga brez vsebine...

(O človeku, ki je izgubil prepričanje)

Ni je noči tako temne, da bi tam kje v daljavi ne trepetala ponižna rdeča luč, tolažba srcu...

(Kurent)

Velikokrat v svojem življenju sem storil krivico človeku, ki sem ga ljubil. Taka krivica je kakor greh zoper svetega duha: ne na tem ne na onem svetu ni odpuščena. Neizbrisljiva je in nepozabljiva.

(Skodelica kave)

Ali sreča je kakor sonce: kadar je najlepše, zatone.

(Bela krizantema)